

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 28 (979)

Otrdien, 1957. g. 5. martā

8. gads

līdz vēlēšanām 5 dienas

Pašu peļņa

Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā blakus Ģerānu pastam ir kāda parasta kolchoznieku sēta. Parasta no ārienes, bet tad, kad kolchoza laukos kūsā darbs, šinīs mājās reti kad sastapsiet kaut vienu mājnīku. Ja jums gadījumā laimēsies, tad tas būs pats Ancānu tēvs. Viņam aiz muguras ne viens vien gadu desmits un lauku darbos tikt līdz jaunajiem nav viegli. Labāk jau tad šur tur piepalīdzēt ar padomu un kaut ko padarīt mājās. Un Jānim Ancānam ir kam dot padomu. Kā nekā kolchoza laukos strādā četri ģimenes locekļi. Dēls Pēteris ir pie tam kompleksā posmā posminieks. Labs padoms dažreiz nāk īsti laikā. Otrais dēls Juris un meita Lucija arī strādā uz lauka, bet Izidors ir Skrīveru lauksaimniecības skolas kursants. Pavisam ģimenē deviņi cilvēki, bet uz lauka redz arī pašu ģimenes kopēju Veroniku Ancāni, neraugoties uz to, ka darba mājās pa pilnam. Viņa pagājušajā gadā izstrādājusi 140 izstrādes dienas.

—Mēs uz tiem izstrādes dienu minimumiem neko daudz neskatāmies. Ja jau strādāt, tad strādāt no visa pleca, lai iznāk vismaz otrs minimums, — tā mēdz teikt Ancānu ģimenes locekļi. Un tie nav tukšis vārdi. Lucija vēl pavisam jauna, īstu pilngadību nav sasniegusi, bet uz viņas rēķina pēc izstrādes dienu sarakstiem skaitās 335 dienas. Šīs dienas godam nopelnītas dažādos lauku darbos. Vislielāko izstrādes dienu skaitu veikuši Juris un Pēteris. Pirmajam ir 727 un otrajam — 794 dienas. Ģimenes kopējā izstrādes

dienu skaitā ietilpst arī Izidora 360 dienas, ko kolchozs viņam aprēķina kā kursantam. Ar Izidoru mājnīki var pamatoti lepoties. Nav sen kā viņš atgriezās no karadienesta, bet jau taņi pašā gadā kolchozā ar savu darbu izpelnījās nedalītu cienu arteļa biedru vidū un viņi Izidoru ievēlēja par 1. brigades brigadieru. Šo savu uzdevumu viņš veica rūpīgi un apzinīgi. Tad kolchoza laudis nolēma viņu nosūtīt mācīties. Tagad Izidors nedara kaunu savam dzimtajam kolchozam un vispusīgi attaisno uz sevi liktās cerības, labi apgūstot zināšanas lauksaimniecībā.

Par pagājušajā gadā veikto darbu Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza 1. kompleksās brigades laudis, kuru vidū strādāja arī Ancānu ģimene, šogad saņem visvairāk. Vidējā izstrādes dienas vērtība ir 8 rubļi, 49 kapeikas un viens kilograms labības.

— Jā, šogad saņemam labi, — saka Jānis Ancāns. — Mūsu darbs nav palicis bez krietna atalgojuma.

Visa ģimene kopā ir izstrādājusi 2.356 izstrādes dienas, uz kurām jāsaņem 20 tūkstoš rubļu un 2 tonnas 356 kg labības. Protams, ģimene liela, daudz vajag, bet atalgojums nav slikts. Varēs ērtāk iekārtot dzīvokli. Viens ģimenes loceklis par nopelnīto naudu domā nopirkt vienu otru vērtīgāku apģērba gabalu, otrs velosipēdu un citam interesē radio. Šīs vēlēšanās Ancānu ģimenes locekļi šogad varēs apmierināt un vēlreiz jāsaka, ka tas panākts tikai ar pašu darbu, pašu rokām.

PĀRSKATS

par kūtsmēslu izvešanu rajona kolchozos uz š. g. 1. martu procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Izvests kūtsmēslu	Kolchoza nosaukums	Izvests kūtsmēslu
Zelta vārpa	17	Padomju Latvija	3
Nākotne	19	Molodaja gvardija	4
Molotova v. n.	3	Sarkanais karogs	19
Staļina v. n.	4	Strauts	7
Maļenkova v. n.	5	Brīvais zemnieks	26
Darbs	6	Čapajeva v. n.	5
Oškālna v. n.	9	Uzvara	0,5
Dzīmtene	4	Kaļiņina v. n.	8
1. Maijs	5	Ciņa	27
Ziedošā vārpa	8	Vorošilova v. n.	6
Latgales zieds	2	Draudzīgais maijs	4
Leļņa v. n.	0,8	Darba tauta	4

Latvijas KP Līvānu rajona komitejas plenums

Partijas rajona komitejas II plenums notika 28. februārī. Tajā tika izskatīts sekojošs jautājums: „Par lopu ziemšanas gaitu un lopkopības produktivitātes celšanu Līvānu MTS zonas kolchozos“.

Par šo jautājumu ziņoja MTS direktors b. Beļajevs.

Neskatoties uz to, ka pagājušais gads ir bijis panākumiem pilns socialistiskajā lauksaimniecībā, tai skaitā arī lopkopībā, iedzīvotāju pieaugošās prasības pēc lopkopības produktiem nav pilnīgi apmierinātas. Bet tas mums jāpanāk.

Daudzi mūsu rajona kolchozi vēl līdz šim nopietni necinās par tik svarīgas lauksaimniecības nozares kā lopkopības attīstību. Ja kolchozos „Latgales zieds“ (priekšsēdētājs b. Bulmeistars, agronome b. Broda), Kaļiņina vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Gorbačovs, agronome b. Erenfelde) un citos, salīdzinot ar iepriekšējo lopkopības gadu, panākta piena izslaukumu kāpināšana, tad tādos kolchozos kā „Zelta vārpa“ (priekšsēdētājs b. Černodubs, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Cvetkovs), „Strauts“ (priekšsēdētājs b. Bogdanovs, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Cvetkovs), „Ciņa“, Vorošilova vārdā nosauktajā un citos 1956. gadā piena izslaukumi ievērojami kritušies.

Piecgades plāns paredz uz katriem 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūt 260 centneru piena. Mūsu pirmrindas kolchozi, kā „Nākotne“ ražo uz katriem 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 257 centneru piena, „Zelta vārpa“ — 211 centneru, Staļina vārdā nosauktais — 203 centneru, bet vairākums kolchozu, un it sevišķi „Draudzīgais maijs“ un Molotova vārdā nosauktais uz katriem 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ražo tikai 69—71 centneru piena.

Lopu produktivitātes zemais līmenis izskaidrojams ar to, ka kolchozu valdes nerūpējas par to, lai tos pilnīgāk apgādātu ar rupju un sulīgu barību. Gadu no gada netiek izpildīti lopbarības sagatavošanas uzdevumi. Nepareizi ir atsevišķu kolchozu priekšsēdētāju nostāja, kuri ignorē kukuruzas kultivēšanas lielo nozīmi. Šī kultura dod augstvērtīgu skābarību, ceļ piena lopu produktivitāti.

Pašreiz, kad kolchozos tiek sastādīti ražošanas plāni 1957. gadam, vajag ielānot tādas kultūras, lai vasaras periodā lopiem pietiktu zaļās masas piebarošanai un ziemas periodā būtu sagatavoti katrai govijai ne mazāk kā 18 centneru

rupjās lopbarības un 8—10 tonnas sulīgās barības.

Kā var panākt piena izslaukumu celšanu, piemēram, kolchozā „Strauts“, ja tur jau no pagājušā gada oktobra mēneša govīm izēdina tikai 5 kg vasarāja salmu dienā. Tas, protams, nav normāls stāvoklis.

Kolchozos ar MTS tehnikas palīdzību jāizved plaši darbi ganību un pļavu uzlabošanai. Kā sētas, tā arī dabīgās pļavas un ganības jāmēslo.

Ļoti sliktā stāvoklī daudzos kolchozos atrodas jaunlopi. Kādu produktivitāti varēs gaidīt no izaudzētām šķirnes govīm, ja tagad jaunlopi atrodas zem vidējā miesas stāvokļa kolchozos „Darba tauta“, „Strauts“, Oškālna vārdā nosauktajā un citos. Ja jaunlopi pašlaik nedod kolchoziem ienākumus, tad vai tad tie jāpamet likteņa varā?

Līdzās piena izslaukumu celšanai no jau esošajām slaucamajām govīm mums jāpalielina arī liellopu skaits.

Krass lūzums jāpanāk arī cūkkopībā. Cūkgaļas ražošanā mūsu rajonā atrodas uz zema līmeņa. Salīdzinot ar 1955. gadu, cūkgaļas ražošanā 1956. gadā palielinājusies par 3 centneriem uz katriem 100 ha aramzemes. Tas panākts uz labāko kolchozu rēķina. Tā, Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Gaševs) uz katriem 100 ha aramzemes saražots 26 centneru cūkgaļas, kolchozā „Brīvais zemnieks“ (priekšsēdētājs b. Iesalnieks) — 36 centneru cūkgaļas. Bet salīdzinājumam kolchozā „Padomju Latvija“ (priekšsēdētājs b. Suchipins) uz katriem 100 ha aramzemes saražots tikai 2 centneru cūkgaļas. Daudz trūkumu ir bekonu cūku nobarošanā.

Atsevišķi kolchozu vadītāji ir nepareizās domās par aitkopības un putnkopības nozīmi. Kolchozos „Padomju Latvija“, Oškālna vārdā nosauktajā, Kaļiņina vārdā nosauktajā un citos uzsāka putnu fermu likvidēšanas stichija. Tā ir jāizbeidz jau pašā sākumā. Pirmrindas kolchozu pieredze rāda, ka aitkopība un vistkopība ir ienesīgas lopkopības nozares, tās tikai pienācīgi jānostāda.

Sekmīga lopkopības attīstība nav iedomājama bez celtniecības un lopu fermu mehanizācijas. Labi šos jautājumus risina kolchozos „Zelta vārpa“, „Nākotne“, Leļņa vārdā nosauktajā, Čapajeva vārdā nosauktajā, Staļina vārdā nosauktajā un citos. Ļoti neapmierinoši celtniecības darbi izvērsti kolchozos „Darbs“, „Draudzīgais maijs“, Kaļiņina vārdā nosauktajā. Katrā kolchozā ir jānostipri-

na esošās celtniecības brigades ar kvalificētiem cilvēkiem, jākontrolē darbs.

Slaucējām, cūkkopēm, visiem lopkopības darbiniekiem kolchozos ir jānodrošina normāli darba apstākļi. Cilvēki jāieinteresē darbam. Tad arī panākumi neizpaliks.

Partijas pirmorganizācijām plašāk jāizvērsē masu politiskais darbs lopkopju vidū, jāpanāk, lai socialistiskā sacensība par lopu produktivitātes celšanu būtu dzīva un neapstāšanās.

Debatēs par šo jautājumu uzstājās daudzi kolchozu priekšsēdētāji, agronomi, komplekso brigāžu brigadieru, partijas un padomju aktīvi.

Kolchoza „Ziedošā vārpa“ priekšsēdētājs b. Simanovičs runāja par kolchoza perspektīvām lopkopībā, norādīja, ka jāierīko vairāk kultivētās ganības un pļavas, lielākās platībās jāsej ilggadīgie un viengadīgie zālāji, sakņaugi, kartupeļi. Viņš ieteica vairāk rīkot seminārus par lopkopības jautājumiem, pieaicinot tajos ņemt dalību pašus darba darītājus.

Biedrs Stikāns (kolchoza „Dzīmtene“ priekšsēdētājs) izteica domu, ka lūzumu lopkopības produktivitātes celšanā varēs panākt tikai tad, ja kompleksajās brigādēs tiks labāk organizēts darbs lopbarības sagādē. Līdz šim mēs lopbarību sagādājam ne vairāk kā 50 procentu apmērā.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jeromins norādīja uz trūkumiem lauksaimniecības speciālistu darbā. Daži no tiem, kā b. Laizāne no Molotova vārdā nosauktā kolchoza, ļoti pavisam veic savus pienākumus. Ar lopkopējiem kolchozos speciālisti neizved nodarbības zoovetminimuma apgūšanai.

Partijas rajona komitejas agitācijas un propagandas daļas vadītāja b. Ivanova apstājās pie jautājumiem par agitācijas un propagandas darbu lopu fermās. Daudzos kolchozos pie fermām nav atpūtas istabu. Nav uzskatāmās agitācijas, slaucējas nezina savus ražošanas plānus, savas socialistiskās sacensības saistības. Tas norāda par partijas pirmorganizāciju bezdarbību šinī virzienā.

Debatēs par pirmo jautājumu vēl uzstājās bb. Bravins, Buceniece, Lukjanovs, Braslavcs un citi.

Kā otro jautājumu klātesošie biedri noklausījās laikrakstā „Pravda“ publicēto rakstu „Par disciplīnu, lietisku kritiku un paškritiku“.

Par abiem apspriestajiem jautājumiem rajona partijas komitejas Plenums pieņēma attiecīgus lēmumus.

E. Masāns

Padomju celtniecība

1956. gadā rajona kolchozi ievērojami nostiprinājušies kā organizatoriski, tā arī ekonomiski. Lielu soli uz priekšu spēruši arī Staru ciema padomes kolchozi. Aizvadītajā gadā šā ciema kolchozi paaugstinājuši graudaugu ražas par 5,3 cent uz ha un tā sastādīja 7,8 cent no viena ha, pieaugusi arī lopkopības produkcija. No vienas govs gada laikā iegūti par 206 kg piena vairāk kā 1955. saimniecības gadā.

Nostiprinoties sabiedriskajai kolchozu saimniecībai, pieaugot to ienākumiem, pieaugusi arī ciema padomes kolchoznieku materialā un kulturalā labklājība. Izstrādes dienas vērtība, salīdzinājumā ar 1955. saimniecības gadu, pieaugusi par 0,589 kg graudu un 1,78 rubļi naudas un sastādīja 5,41 rubli un 1,150 kg maizes labības.

Gūti zināmi panākumi arī kultūras dzīvē. Ciema padomē ir klubs, pie kura darbojas bibliotēka ar 3765 grāmatu eksemplāriem. Bibliotēkā par aktīviem lasītājiem iesaistījušies 240 lasītāji no skolēniem un kolchozniekiem. 1956. gadā kolchoznieku pašdarbības kolektīvi sarīkojuši 35 atpūtas vakarus ar priekšnesumiem, nolasītas 88 lekcijas.

Kolchozu saimnieciskās un kultūras dzīves augšupejā daudz darba ielikuši ciema padomes deputāti un vairāk kā 30 aktivistu no kolchoznieku un inteliģences vidus. Ciema padomes

Nostiprināt sasniegto

darbs galvenokārt balstījās uz pastāvīgo komisiju aktīvas līdzdalības saimniecisko un kultūras dzīves jautājumu apspriešanas un izpildes. Pateicoties lauksaimniecības-lopkopības pastāvīgajai komisijai (priekšsēdētājs deputāts b. Semjonovs) tika apspriesta lauksaimniecības darbu gaita atsevišķos saimniecības gada posmos, tika organizētas divas pieredzes apmaiņu sanāksmes lopkopēm.

Kultūras izglītības pastāvīgā komisija (priekšsēdētāja b. Cimare) 1956. gada vasarā savlaicīgi noorganizēja un veica divu pamatskolu un 7-gadīgās skolas pilnīgu un savlaicīgu sagatavošanu 1956./57. mācību gadam. Tika veikts nepieciešamais remonts, pilnīgi nodrošinātas ar malku visam ziemas periodam.

Daudzi ciema padomes deputāti izvirzīti un vada svarīgus kolchozu ražošanas iecirkņus. Lūk, divi no viņiem: b. Lejnicks vada Oškalna vārdā nosaukto lauksaimniecības arteli, bet b. Stikāns lauksaimniecības arteli „Dzimentene“.

Deputāts b. Semjonovs Dimitrijs vada komplekso brigādi Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā. Tā 1956. saimniecības gadā izvirzījušies pārējo kolchoza brigāžu priekšgalā.

Deputāte Anna Lesniece strādā laukkopības brigādē un gada laikā izstrādājusi vairāk kā 400 izstrādes dienas.

Deputāte b. Cimare ir kolchoza pastniece, aktīva paš-

darbības pulciņa dalībniiece.

Ciema padome aktīvi gatavoja vietējo darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanām. Vēlēšanu iecirknis un viss nepieciešamais inventārs jau sagatavots. Sekmīgi rit deputātu atskaites vēlētajiem. No 11 ciema padomes deputātiem jau atskaitījušies 9. Vēlēšanu izteiktie priekšlikumi un prasības tiek uzklaustītas

Par sekmīgi veikto organizatorisko masu darbu 1956. gadā rajona izpildu komiteja piešķirusi kā balvu Staru ciema padomei Sarkano karogu, bet priekšsēdētājam un sekretārei — naudas premijas.

Augstā atzinības balva jāapstiprina ar jauniem sasniegumiem saimnieciskajā un kultūras dzīves attīstībā. Pamats tam ir: 1956. gada rudenī iesēti ziemāji visās plānotajās platībās, pavasara sējai graudaugu sēkla atbērta pilnīgi, kartupeļi — par 92 procentiem, rudenī uzarts 58 procenti no plānotās platības. Ciema padomei un pastāvīgajām komisijām pareizi jānovērtē veiktais, rezerves, vajadzības un organizēti jāgatavojas pavasarim: jāpāpildina tehnisko kultūru sēklas daudzums, jāgatavojas maksimāli pavasara sējai, it sevišķi aršanā, izmantot zirgu vilcējspēku, jāpaaugstina mēslu izvešanas tempi.

Sekmīgam darbam 1957. gadā ir viss nepieciešamais. 1956. gadā gūtie saimnieciskās un kultūras dzīves sasniegumi jānostiprina.

R. Glušponoks

STARPTAUTISKAIS APSKATS

ASV graužoša darbība apdraud mieru

Padomju Savienība iesniedza izskatīšanai ANO Ģenerālajā Asamblejā jautājumu, kura pozitīvai atrisināšanai būtu liela nozīme miera un tautu drošības nostiprināšanā. Tā aicina Apvienoto Nāciju Organizāciju nosodīt ASV naidīgo darbību pret socialistiskajām zemēm un pieprasīt no ASV valdības šādas rīcības tūlītēju izbeigšanu.

Izvirzīdama Apvienoto Nāciju Organizācijā šo jautājumu, PSRS rūpējas par miera likteni. ASV iefaukšanās citu valstu iekšējās lietās ir viens no galvenajiem starptautiskā saspīlējuma pašreizējās saasināšanās cēloņiem. Visām tautām, kas savas savstarpējās attiecības vēlas veidot uz mierīgas līdzās pastāvēšanas politikas pamata, ir svarīgi, lai ASV graužošajai darbībai tiktu darīts gals.

Padomju priekšlikuma apspriešana ANO Ģenerālās Asamblejas Speciālajā politiskajā komitejā saistīja lielu uzmanību. PSRS, Čehoslovākijas, Bulgārijas, Albānijas un vairāku citu valstu pārstāvji minēja spilgtus faktus, kas liecina, ka graužoša darbība pret citām valstīm, vispirms pret socialistiskajām zemēm, ir ASV ārpolitikas sastāvdaļa. Ar spiegošanu, diversijām un kontrrevolucionāru propagandu ASV reakcionārās aprindas mēģina ne tikai traucēt socialistisko valstu attīstību, bet arī atjaunot tajās agrāko iekārtu, muļžnieku un kapitalistu iekārtu. Tā dēvētajam „slepenajam karam“ pret mieru mīlošajām tautām ASV izlieto miljardiem dolāru. ASV kongress jau pirms vairāk nekā pieciem gadiem pieņēma speciālu likumu, kas paredz plaši izmantot dažādus noziedzīgus elementus un nodevējus spiegošanai un diversijām pret PSRS, Poliju, Čehoslovākiju, Ungāriju, Rumāniju un citām socialistiskajām zemēm.

Spiegu sagatavošanai ierīkoti daudzi attiecīgi centri gan pašās Savienotajās Valstīs, gan arī Rietumeiropas valstīs, vispirms Rietumvācijas teritorijā. Viens no galvenajiem ASV valdības orgāniem, kas izvērs graužošu darbību pret citām valstīm, ir centralā izlūkošanas pārvalde ar Allenu Dallesu — pašreizējā ASV valsts sekretāra brāli priekšgalā. Centralā izlūkošanas pārvalde nodibinājusi organizāciju „Krusta karš par brīvību“. Šī organizācija par savu mērķi atklāti pasludinājusi tautas demokra-

tijas iekārtas gāšanu Austrumeiropas valstīs.

Graužošai darbībai pret socialistiskajām valstīm kalpo arī specialās karaspēka daļas, kas no nodevējiem saformētas Savienotajās Valstīs. Šo daļu uzdevums ir, iekļūstot mieru mīlošo valstu teritorijā, organizēt tur diversijas, terora aktus, sabotažu utt. Čehoslovākijas pārstāvis norādīja Speciālās politiskās komitejas sēdē, ka viena no šādām specialām karaspēka daļām ietilpst arī ASV bruņotajos spēkos, kas izvietoti Rietumvācijā.

ASV naidīgajā rīcībā pret socialistiskajām zemēm svarīga vieta ir graužoši propagandai. Tādas amerikāņu radio-stacijas kā „Amerikas balss“, „Brīvā Eiropa“, „RIAS“ un citas cieši sadarbojas ar ASV spiegošanas un diversantu centriem. Sevišķi riebiņa loma ir radiostacijai „Brīvā Eiropa“, kas bijis kontrrevolucionārā dumpja militāri politiskais stabs Ungārijas notikumu laikā.

ASV pārkāpj socialistisko valstu gaisa telpu robežas. Socialistisko valstu gaisa telpā ielido gan amerikāņu lidmašīnas, gan arī tiek palaisti speciāli gaisa baloni. No 1953. līdz 1956. gadam atzīmēti 113 gadījumi, kad amerikāņu lidmašīnas ielidojušas PSRS gaisa telpā un 211 gadījumi, kad tās ielidojušas tautas demokrātijas valstu gaisa telpā. Saskaitīts arī, ka no 1954. gada maija līdz 1956. gada decembrim vien ASV palaidušas 420 tūkstošus balonu ar simtiem miljonu provokatoriska rakstura skrejlapu, kā arī ar speciālu iekārtu fotografēšanai no gaisa.

ASV graužoša darbība pret citām valstīm ir rupjā pret-runā ar ANO Statutiem. Viens no Statutu pamatprincipiem aicina valstis „sadzīvot savstarpējā mierā kā labiem kaimiņiem“.

Savienoto Valstu delegācija ar plašiem aizkulišu manevriem panāca, ka no ASV atkarīgās valstīs ar „balsu vairākumu“ noraidīja padomju priekšlikumu. Tas, protams, neatbrīvo ASV valdošās aprindas no atbildības par amerikāņu graužošu darbību pret citām zemēm. Avīze „Indian Express“ uzsver: „Nav šaubu, ka ar saviem militāriem paktiem un intrigām pret citām valstīm amerikāņu ārpolitika rada kara draudus un palielina starptautisko saspīlējumu“.

V. Charkovs

MECHANIZATORI SAVU UZDEVUMU VEIKS PIRMS TERMIŅA

Vēl visi Līvānu MTS mehanizatori atceras pirms ziemas remontu sezonas sākuma notikušo arodbiedrības sapulci, kad tika pieņemtas paaugstinātas saistības tehnikas remonta veikšanai pirms termiņa, kvalitatīvai un savlaicīgai gatavībai 1957. gada pavasara sējai. Tolaik apspriežot vajadzīgo un iespējamo, mehanizatori apņēmās traktoru remontu pabeigt ne līdz 10. aprīlim, kā tas paredzēts plānā, bet gan 10 dienas ātrāk, tas ir, līdz 1. aprīlim, lauksaimniecības mašīnas atremontēt ne līdz 10. aprīlim, bet gan 30 dienas ātrāk — līdz 10. martam.

Pēc paaugstināto saistību pieņemšanas visos remontdarbnīcas cechos iesākās nepārtraukta cīņa par darbalaika ekonomiju, labāku iekārtas izmantošanu un labu, kvalitatīvu remontdarbu veikšanu. Saprotams, bez tā nav iespējams veikt pieņemto uzdevumu. Turklāt šogad remontdarbi jāveic daudz plašākā apjomā kā iepriekšējos gados. Šogad bija jāatremontē ne tikai 80 traktori, bet arī četras reizes vairāk lauksaimniecības mašīnu. Tas nozīmē, ka viens traktors jāatremontē pusotras dienas laikā.

Darbu gaita šogad rit ievērojami sekmīgāk kā iepriekšējos gados. Kā piemēru var minēt sekojošu: 1953./54. gadā bija jāatremontē 47 traktori, šajā darbā piedalījās 48

cilvēki, bet mēneša laikā atremontēja tikai 8—9 traktorus.

Turpretī šogad remontdarbos nodarbināti tikai 28 cilvēki. Mēneša laikā atremontējam 16—17 traktoru. Tas dod iespēju mums traktoru remontu beigt līdz 25. martam vai 15 dienas pirms noteiktā termiņa. Lauksaimniecības mašīnu remontu nobeigsim līdz 10. martam, neskatoties uz to, ka, salīdzinot ar 1953./54. gadu, to skaits pieaudzis trīs reizes.

Pēdējos gados MTS remontdarbnīcās nav palielinājusies ražošanas platība, nav arī darbā iesaistīti jauni darba galdi. Bet kā tad sasniegt šīgada remontsezonas panākumi?

Palielinoties tehnikas daudzumam, inženiertehniskajam personālam pienācās rūpīgi pārstrādāt darba organizāciju remontdarbnīcā. 1955./56. gadā mēs remontdarbnīcā iekārtojām sliežu ceļus, pa kuriem remonta gaitā uz specialām platformām pārvietojām traktorus no vienas darba vietas līdz otrai. Tas dod iespēju tagad vienlaikus remontēt ne 3—4 traktorus, bet gan 7—8.

Pateicoties mezglu plūsmas metodei, uzlabojusies ne tikai remontu kvalitāte un palielinājusies remontdarbnīcas caurlaide, bet uzlabojusies arī strādnieku darba apstākļi un atalgojums. Ja 1953./54. gadā augstas kvalifikācijas strād-

nieks mēnesī nopelnīja 900 rubļu, tad 1956. gadā — 1.500 rubļu, vidējās kvalifikācijas strādnieks agrāk saņēma 400 rubļu, tagad 800.

Agrāk traktoru remontu veica pašas traktoru brigādes mehanizatori, nebija uzticības remontstrādniekiem, bet tagad no 1955. gada to darām pēc mezglu plūsmas metodes. Šim nolūkam noorganizēta 21 specialā darba vieta, kur pie traktora agregātiem un mehānismiem strādā pa 1—2 cilvēki.

Pēc šādas plūsmas metodes šogad pārkārtojām arī kombainu „S-4“ remontēšanu, kas neapšaubāmi sevi attaisnos.

Jau divus gadus sekmīgi rit lauksaimniecības mašīnu remonts pēc jauniem paņēmieniem, tas ir, ja agrāk visas lauksaimniecības mašīnas vedām uz MTS galveno bāzi un te remontējām, tad šogad viss remonts tiek veikts brigāžu novietnēs, izņemot atsevišķus agregātus un mezglus, kurus remontējam MTS darbnīcās, te arī izgatavojam vajadzīgās rezerves daļas. Šāds remontu paņmiens ietaupa ne tikai līdzekļus, bet ievērojami paātrina remontu darbu gaitu, no kā nemaz necieš to kvalitāte.

Pēc aprakstītajiem darbu paņēmieniem strādā daudzas mūsu republikas MTS.

M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

RAJONA DARBAĻAUDIS!
Neaizmirstiet abonēt laikrakstu
„UZVARAS CEĻŠ“
1957. gada II ceturksnim!

Redaktore H. JEROFEJEVA

Čikuts Pēteris Antona d. dzim. 1903. g. dzīv. Līvānu rajona l/a „Zelta vārpa“, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sie-

vu Viļums Teklu Antona m. dzim. 1913. g. dzīv. Līvānu rajona Rudzētu c/p l/a „Padomju Latvija“.